

בלב הכרך

מאת דבורה בארון

בתוך הגוש של בתי־המידות שברחוב הצר, ליד עצם הכביש, הבהירה, כפחתת בטור של שינים, רחבה אחת ריקה. האנשים, שקנוה בזמנם לשם בנין, יצאו לרגל איזו עסקי מסחר לחוץ־לארץ, וזו נשארה איפוא לעת פנויה ומוקפת רק גדר ארעית קלה.

האדמה מסביבה חבושה היתה חגורות אספלט, ולחוצה על ידי ענקי בתים כבדי־בטון ומצופי־קומות, ואילו היא נשמה רוחות בתוך הגדר של חוטי הברזל, ספגה לתיאבון קרני שמש ונטפי גשם והצמיחה כפי יכולתה עשב וציצים וגם כמה שיחים, אשר, מפני תלילותה של הקרקע, נראו כמדולדלים וחסרי־אחיזה, אבל היו מעוררים באמת, כי על כן היו שרשים להם.

סיעות צפרים הפילו הנה את עצמן לפעמים בדרך מסען והתשוטטו בצהלת תהיה אילך ואילך על פני קטע האדמה החיה הזאת, כנפעות. ובסתיו, אחרי הגשם, יש אשר נדחק הנה דרך פרצת הגדר רועה עם עדור.

מרחוק, בשכונתו הנידחת, הריח את ריח המקום, הטיל את עצמו עם בהמותיו לתוך המערבולת הכרכית החומרת, ומתוך הסתכנות, בדרכי עקלתון, הגיע לבסוף לחלקת האדמה הדשואה הזאת, העמיד את עזיו, או כבשיו, על הירק, והוא עצמו, לאחר שנח, הוציא את חלילו והשמיע זמר רועים שהוא מעלה על הלב שדות טלולים, ברק לח של מי מנוחות וגעית ערגה של צעירי צאן, אחד מאותם השירים שנוצרו בימי אבות אבותיו, עוד לפני שנשחתה האדמה, כאשר היא, גלויה עדיין לכל מלוא רחבה, הצמיחה רק דשא עשב ועץ עושה פרי לתתם לאכלה, כמצות האלוהים, לאדם ולבהמתו.

האנשים מותיקי הכרך, תוך כדי טלטולם בכלובי האוטובוסים על הכביש, סלדה עינם מן המקום הזה, שהזדקר כיוצא־דופן משורת החומות (הן גם הכיעור יש לו חוקי־התיאום שלו), אבל האיש החולני ואסיר־הבית מקומה א', שבבנין מצד שמאל, עלץ בו לבו.

על כסאו הנוח הובא הנה בזמנו מן המחנק שבגוש בתים אחר, ובעוד הוא מנפנף סביבו במטפחת, בבקשו לו מעט אויר, ניצנצה לפניו הרחבה הזאת והוא שאף רוח לרוחה.

קטע מאותם נופי הנעורים, שדימדמו בזכרונם כגני עדנים, ואשר לשוב וראותם נבצר ממנו בדלות מעמדו, נח פה עתה מתחייך, כמידע, לפניו, והוא, אכול האבק ומטוחב העובש של תאי מרתפים, טבל, כביכול, בנגהו הירקרק ונטהר – ולא זו עוד ממפתח החלון שלו.

את תריסו המתקפל הוריד למחצה למען יחצוץ בינו ובין כל הנמצא מחוץ לרחבה, בידד ויחד לו כן את המקום, וחי מעתה את חייו רק עם הפרפרים והחיפושיות ומשפחות חתולי־ההפקר, אשר לאחר ששבעו מפסולת שולחנם של בני־האדם, ואימת המפלצות הקטלניות המתרוצצות על הכביש לא היתה עליהם, התעדנו להנאתם בשמש, או שהתפלשו בעשב החם, מתוך אותה שמחת חיים תמה, אשר בעולם זה ידעוה רק בעלי־החיים בלבד.

בשעות הערב, בהיות מזג־האוויר טוב, הוציא הנה לפעמים הירקן מהצריף שמנגד את סוסו למרעה לילה.

סמוך לחדר־מגוריו העמידו, בריחוק מקום מן הכביש, וזה, ערום עתה מן הרתמה ומלוטף בשמי לילה, לעס לאטו את המאכל העסיסי שלפניו, מתוך ההנאה השלמה של העמל, שבא לבסוף עם גמר יום העבודה, על שכרו.

קבוצות השיחים, בהידום געש היום, נשמע עתה רחש עליהם, ומסביב שרקו בקולות הזכוכית שלהם הצרצרים בכונה, בדביקות, מין שיר הודיה היה זה למי שעשה את העשב ואת הטל והלילה, אחד מאותם ההימנונים אשר משוררים גלויי־עינים רואים לפעמים בעליל היאך הם מתנשאים ועולים למרום בכיוון הפוך מאור הכוכבים.

האנשים החוזרים מבתי־השעשועים, מסוגורים משמשות מלאכותיות ומנוגה ירח שאינו ירח, עברו בקבוצות על הכביש וזימזמו לעצמם פזמונות תפלי־חרוזים, בלי להציץ הנה, אבל האיש מקומה א' שבבית מצד שמאל הביט וראה, ולבו רחב וגם חרד.

כי על כן ידע בתוך תוכו אשר לא לו, ביש המזל, לזכות בפינת־פלאים כזאת, ובסיוטיו אחר כך, על משכבו, ראה אותה לא אחת עם יד של כֹּרֶת בצדה, עד אשר בוקר אחד, כשקם והציץ החוצה, והנה זה יש:

הרחבה היתה מוטלת מתה לפניו. שיחיה עקורים ועשבה תלוש כולו על ציציו, ואיש עם מחרשתו עובר עליה ומשרש את שרידי הגבעולים (בעליה, שכבר חזרו בינתים, נמלכו והפכוה למקום חניה לכלי־רכב).

בשקידה עשה זה את מלאכתו, ועוד לפני שפנה היום היה המגרש מיושר ונקי, ואז הושמה עליו עוד שכבה של חול, ודרך שני הפתחים שנפתחו בגדר נכנסו עם ערב בקול תרועה כלי־הרכב:

טנדרים, ואופנועים ומכוניות־טכסי. דלוקי עיניהם הבולשות כולם, תוססים, כבדי־נשימה ומתלהלים כעדר של חיות־טרף. פיסת השמים המקבילה למקום הזה הועבה והחשיכה, וכמו אד עלה מלמטה ומילא את חלל האויר אבקת חול וריח של גומי ובנזין.

האיש ליד חלונו, בבית שמצד שמאל, רק ניפנף באפיסת כוחו במטפחתו.

— אני נחנק — אמר ובכה חרש לעצמו, כדרך הבודדים, חסרי־הישע, שהם עזובים מכל; ואולם ותיקי העיר, בעברם פה באוטובוסים על הכביש, נחה דעתם, כי על כן תוקן הפגם, והמקום נהיה לחלק מחלקי הכרך.

את הטקסט[ים] לעיל הפיקו מתנדבי [פרויקט בן־יהודה באינטרנט](https://benyehuda.org/read/24812).

הכל זמין תמיד בכתובת הבאה:

<https://benyehuda.org/read/24812>